

AGRU ÎN VICARIATUL MARAMUREȘ

Suplementul Organului „Dumineca”.

Administrația: Biroul AGRU-lui Sighet, Piața Unirii No. 25.

Apare deodată cu „Dumineca”.

Prețul 1 Leu împreună cu „Dumineca”.

Ce este munca ?

Munca este pentru toate viețuitoarele o necesitate ce să impune. Este o lege comună naturală, dela care nimeni nu să poate sustrage nepedepsit. Ea fiind aplicațiunea forțelor fizice și intelectuale ale omului, la producțiune este sau intelectuală sau corporală, după cum omul o săvârșeste cu ajutorul inteligenței sau cu ajutorul puterii sale musculare. Mai întotdeauna însă aceste doua forțe să găsească combinate cu o proporție oareșcare, astfel că să poate zice, că în economie munca este un element mixt.

Acest răspuns științific — economic dat la întrebarea că: ce este munca? e numai un răspuns unilateral, adecă privit numai din punct de vedere economic. Pentru ca să putem însă defini — stabili în mod precis — ori ce subiect supus cercetării, trebuie să-l privim din toate punctele de vedere, cum să poate numai privi ceva.

Privind deci munca din punctul nostru de vedere, anume din punctul de vedere al credinței noastre, vom încerca a da și o altă precizare al muncii.

Cetăm în cartea lui Iov 5, 7: „Omul să naște ca să lucre iar pasărea ca să zboare”. Adecă nu înzadar a dat Creatorul omului inteligența și putere trupească. Ni le-a dat, cum ne spune Mântuitorul pilda despre falanși dați spre chivernisire, pentru buna folosirea cărora și noua ne va trebui să dăm seamă.

Neincetat trebuie să lucrăm, precum și vesnicul Dumnezeu neincetat lucrează. Suntem făcuți după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, trebuie dară ca El să ne fie exemplul, Tot ce am primit dela dînsul și în calități fizice și spirituale nu o putem lăsa neglijat, nu-l putem lasă de un capital mort. Nu poate fi lăsat ca un pământ neagonos. Ba trebuie să le fructificăm. Pe scurt; trebuie să ne folosim de acele. Suntem chiar obligați a le desvolta pentru mai mare mărirea a lui Dumnezeu și pentru mântuirea noastră proprie și a deaproapelui nostru.

Dacă nu lucrăm ne opunem intențiunilor lui Dumnezeu și par-că am voi să zădărnici scopul Lui ce la condus când a făcut lumea și pentru care ne-a înzestrat cu calități trupesti și sufletești. Deja în paradis era chemat omul la muncă. E o mare greșală a fi de părerea, că viața în paradis ar fi fost o odihnă fără nici un lucru. Cetăm despre Adam în cartea lui Moise (I. 2, 15): „că Dumnezeu l-a așezat pe Adam în paradis, ca să-l lucre și să-l păzească. E numai firesc că obligamântul de a lucra în paradis, omului celui dintâiu nu-ia fost o sarcină grea și chinuitoare, întru cât nu ia cauzat nici o greutate deci nici oboseala, ba chiar în contra ia fost o plăcere.

Munca e deci pentru om o datorință inseparabilă de firea lui. Fie cineva bogat ori sărac, fie omul numai un simplu cetățean sau vre un funcționar înalt de Stat,

fie slugă ori fie stăpân, se aplică față de fiecare om porunca : trebuie să lucrezi ! Indiferent ca în ce formă, fie muncă corporală, fie muncă intelectuală dar încontinuu trebuie să fim activi, pentru că și sf. Ap. Pavel scrie în epistola sa către Thesaloniceni (II. 3, 10.) „Dacă nu vrea cineva să lucreze, nici se nu mânânce.“

Prin aceasta poruncă însă nicidecum nu este zis, că numai și exclusiv numai lucrarea să fie ocupațiunea noastră. Nu este permis, ca porunca aceasta să excludă menținerea poruncei celeilalte, care ne impune și o altă normă de viață adecă obligamântul de a ne ruga.

Anume, din pricina raporturilor noastre cari pe le avem cu lumea vremelică, materială și cu creațiunile, nu ne este îngăduit să ne uităm de raportul nostru ce avem cu Creatorul, pentru că cum zice sf. Apostol și Evangelistul Matei la cap 16, vers 26 : căci ce folos este omului de ar dobândi lumea toată, iară sufletul său își va pierde ? Sau ce va da omul în schimb pentru sufletul său ?

Trebuie dară ca lucrarea și rugăciunea să fie alternativă, astfel cum o pretinde profesiunea noastră. Pentru că ori și cât de necesară să fie munca pentru susținerea vieții noastre trupești, nici când nu ne este permis să ne cufundăm în așa o măsură în ocupațiunile noastre vremelnice, că par că uitându-ne de toate, numai munca ar fi unicul scop al vieții noastre. Astfel trebuie deci să lucrăm că aceasta lucrare să nu ne impedeze desevășirea noastră în cele sufletești fiindu-ne unicul scop mântuirea sufletului nostru, iar munca imreunată cu rugăciunea, numai un mijloc la ajungerea acestui scop.

Oficiul vicarial — Sighet.

Nr. 208—932.

Circulară către toate oficiile parohiali din vicariat.

Prin aceste cercăm toate oficiile parohiali din acest vicariat, ca în

terminul cel mai scurt în înțelegere cu președinții organizațiilor parohiali ale Agru-lui să întocmească un raport despre activitatea organizațiilor parohiali.

Raportul acesta trebuie să fie întocmit în așa mod, ca să cuprindă toată activitatea, (ședințe, conferințe, acte de pietate caritate etc.) fiindcă sa observat, că în multe parohii unde activitatea Agru-lui s'a retrâns la acte de pietate nu s'au trimis rapoarte.

Notez, că acest raport trebuie să cuprindă activitatea organizațiilor dela înființare și până azi

Acest raport trebuie să fie exact, fiindcă din aceste se va întocmi raportul general în vederea congresului eparhial, care se va ține în ziua de 25 Septembrie crt. la Satu Mare.

Raportele astfel întocmite se vor înainta acestui oficiu până la 1 Septembrie 1932.

Sighet la 18 August 1932.

Oficiul vicarial.

Copie.

Proces Verbal

Dresat azi la 6 August 1932 la școala primară de stat cu ocaziunea adunării lunare a „Agru-lui“ la ora 3 p. m.

Fiind de față comitetul „Agru-lui“, cu următorul program :

1. Impărate cerese.
2. Deschiderea adunării „Agru-lui“ de către Dl. președinte Gh. Pop cantor.
3. Însemnătatea, scopul și foloasele Agru-lui de Ioan Rednic secr. Agru-lui.
4. Indemnul pentru a îmbrăți sa Agrul de către Dl. preot Vasile Balint din loc.
5. Citirea procesului verbal din ședința precedentă.
6. Cuvine-să cu adevărat.
7. Cuvânt de închidere.

D. c. m. s.

Secretar	Președinte
Ioan Rednic m. p.	Pop Gheorghe m. p.
Vasile Balint m. p. preot.	